

PRŮVODCE MALÉHO

ČTYŘNOZÍ POMOCNÍCI

Mezinárodní kynologická organizace, kterou známe pod zkratkou FCI a jejíž logo, modrá zeměkoule, je na průkazech původu našich psů, uznává 370 různých plemen psů. Pravdou je, že hodně z nich bylo původně plemeny používanými při lovu. Některá z nich dnes v honitbách moc nepotkáte a jsou místo do plemen loveckých

řazena mezi plemena společenská. Napadlo by například někoho z nás, že pudl býval výborným specialistou pro lov vodního ptactva?

Nabídka plemen je tak veliká, že některá plemena trochu ztrácí příznivce a jejich počty se snižují. Platí to i o našem dnešním plemeni. Vzniklo koncem 18. a začátkem 19. století a patří do početné skupiny španělů. Vyšlechtil je pan E. E. Fuller, který bydlel nedaleko Hastingsu. Pokud byste tohle město hledali na mapě, najdete jej v anglickém hrabství jménem Sussex. Je to oblast, pro kterou jsou typické těžko prostupné křovinaté terény. Pan Fuller údajně křížil různá plemena slídičů a použil i honiče. Jeho snahou bylo vyšlechtit plemeno, pro které by husté a zarostlé honitby nebyly problémem.

Plemeno se od ostatních španělů liší, a to jak stavbou těla, tak pohybem a chováním v honitbě. Jedná se o nízkého spíše delšího psa se silnou kostrou. Kohoutková výška se pohybuje v rozmezí 38 až 41 cm, takže je plemeno velké asi jako velšteriér nebo jagdteriér, které už určitě znáte. Že se jedná o silného a mohutného psa dokládá jeho živá hmotnost. Jen pro porovnání.

CHOVATELE LOVECKÝCH PSŮ

Velšteriér by měl vážit okolo 10 kg, příslušník našeho dnešního plemene 23 kg.

Hlava našeho dnešního slídiče je mohutná, spíše široká a přechod mezi lebeční a čenichovou partií, který nazýváme stopem, je výrazný.

Standard krásně popisuje tvar ucha (slecha), které má připomínat křídlo. Ušní chrupavka je silná a ucho je dobře porostlé jemnou srstí, která je v houštinách chrání před poraněním.

Hřbet plemene je rovný, dlouhý a hodně osvalený. Prut se dříve kupíroval, dnes se ponechává takový, s jakým se pes narodil.

Končetiny (běhy) má plemeno kratší, ale silné a s výbornými svaly. Silná je i kůže. Pro plemeno je typická hustá podsada a středně dlouhá rovná srst. Na končetinách tvoří krásné praporce a výrazné osrstění má být také mezi prsty na končetinách. Síla kůže i kvalita srsti ochraňují psa při práci v houštinách před poraněním.

Od ostatních slídičů se plemeno liší pohybem. Není to žádný závodník a na dostizích by se určitě neuplatnil. Jeho pohyb je pomalý, někdo jej označuje za valivý a jiný za houpavý. Snad majitele plemene neurazíme, když se napíše, že trochu připomíná tank razící si cestu v hustém porostu.

Povahu má plemeno laskavou, přátelskou

a celkově milou. Nemá sklony k agresivitě a ke rvačkám s ostatními psy. Zájem o zvěř a práci v honitbě má velkou. Po honičských předcích zdědil hlasitost jak na stopě, tak na viděnou. Ten poslední termín hovoří o tom, že pes štěkáním hlásí svému vůdci, že zvěř vidí. Popisováno je, že podle hloubky a intenzity hlasu vůdce pozná, jakou zvěř jeho pes sleduje.

Dnešní plemeno pochází z Anglie a ani v zemi svého původu není příliš početné. Do České republiky bylo dovezeno na konci 20. století a počty zápisů do naší plemenné knihy nejsou nijak závratné. Například v roce 2021 bylo zapsáno jen sedm jedinců a plemeno se tak počtem zápisů umístilo až na 236. místě ze všech v ČR zapsovaných plemen.

Podle fotografie a popisu jste už možná plemeno i přesto poznali. Jeden z renomovaných kynologických autorů o něm napsal, že se jedná o povážného a poněkud divného psa. Pokud si jej ale pořídíte zjistíte, že to je úžasný pes, kterému nechybí smysl pro humor.

Dnes jsme si tedy povídali o...

... **sussex španělovi.**

Vladimíra TICHÁ
Snímky Jan Tichý